

или не. Има двѣ крайности въ Християнството : нѣкои се показватъ повече смирени, отколкото сж въ дѣйствителность, а нѣкои пъкъ се чувствуватъ повече грѣшни, отколкото сж въ сжщность. И едното е крайность, и другото. Кажете си правото : „Азъ имамъ въ касата десетъ хиляди лева“, а не, като имашъ десетъ хиляди, да казвашъ петъ хиляди—лъжешъ. Имашъ десетъ хиляди, а казвашъ 15 хиляди — лъжешъ. Имашъ ли десетъ хиляди лева, тури ги въ смѣтката десетъ хиляди — ни по-горѣ, ни по-долу. Трѣбва да говоримъ всѣкога истината, както си я знаемъ въ себе си. Трѣбва да говоримъ ясно, категорично, положително, тогава нашитѣ външни отношения къмъ хората ще бждатъ добри. Защо? Понеже тия духове, които ви ръководятъ, живѣятъ на Небето; когато си уреждате смѣткитѣ съ своя духъ, той ще ги уреди съ другитѣ духове и тѣ не могатъ да ви мразятъ. Тѣ могатъ да казватъ : „Азъ ще те убия“ ; ще имъ отговорите спокойно : „Не можешъ, защото ти си вързанъ“. Нѣкой казва : „Ще направя това“. — „Не можешъ, я се опитай“. Единъ день менѣ ми каза единъ : „Ако извадя револвера, ще видишъ“. — „Я го извади. Ами ако остане въ въздуха така слѣпенъ въ ржката ти“? — „Ама ще извадя ножъ“. — „Я го извади : изваждалъ ли си ножъ да видишъ какво нѣщо е? не се вади тъй“. Трѣбва да има за това разрѣшение отгорѣ. Ако отгорѣ искатъ да изпитатъ да-ли си твърдъ, да-ли имашъ търпѣние и самоотричане, може да те подложатъ на разни изпитания, и ти трѣбва да ги изтърпишъ; обаче, ако нѣма отгорѣ разрѣшение, цѣлъ свѣтъ може да стане, но само ще обикаля наоколо ти. Единъ англичанинъ се хваща на басъ за четири